

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 [trestního zákoníku](#).

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto materiálu jsou chráněny autorským právem.

TOTO JE JEDNOLICENCE - SLOUŽÍ POUZE VÁM.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole - Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí - to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům - na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

METODIKA – JAK PRACOVAT S ADVENTNÍM ČTENÍM Z MISTLEPEAKU

Tento materiál je připravený jako adventní čtení s porozuměním, které rozvíjí pozornost, slovní zásobu a schopnost sledovat děj. Každý příběh je krátký, přehledný a doplněný jednoduchými otázkami, aby děti dokázaly porozumět tomu, co slyší nebo čtou.

Materiál můžete využít několika způsoby:

1) Tisk do pracovních listů

Každý den si můžete vytisknout aktuální příběh a předat dětem jako samostatný list. Učitelé ho mohou využít při ranním čtení, v družině nebo jako součást třídního rituálu v prosinci.

2) Nástěnka nebo adventní tabule

Příběhy je možné vyvěšovat ve třídě na nástěнку. Děti tak každý den vidí, jak se Pipplinův svět postupně vyvíjí. Vyvěšené příběhy mohou sloužit jako opora při společné diskuzi, opakování nebo doplňování informací.

3) Práce ve dvojicích nebo malé skupině

Otázky lze využít k jednoduchému dialogu. Jeden žák čte, druhý odpovídá. Starší děti se mohou ptát navzájem nebo si vytvářet vlastní otázky.

4) Samostatná práce žáků

Děti mohou nejprve příběh číst samostatně a následně odpovídat na otázky písemně. Formát je vhodný i jako krátké procvičování porozumění textu.

5) Domácí čtení

Materiál můžete poslat rodičům. Příběhy jsou krátké, takže se dají číst i večer před spaním. Adventní forma pomáhá vytvořit jednoduchý rodinný rituál.

GRINCH PIPLIN

a adventní povídání

PIPLIN A SLOVA, KTERÁ MĚL ŘÍCT PRVNÍ

V Mistlepeaku měli skřítkové napilno s přípravami na Vánoce. Každý domeček se musel rozzářit světýlky, aby celé městečko večer svítilo. Pipplin z toho nadšený rozhodně nebyl. „Proč to musím věšet já?“ brblal, když si nesl žebřík ke svému domečku, který čekal na výzdobu. „Kdyby to pověšil někdo jiný, vypadalo by to úplně stejně,“ pokračoval nespokojeně. Postavil žebřík, vyšplhal nahoru a věšel první řetěz světýlek. Sotva se natáhl, žebřík se zakymácel, ale zezadu ho rychle přidržel Flinko. „Držím ti to, Pippline!“ zavolal. Pipplin se ani neohlédl, jen si zabručel: „No... aspoň že tak,“ jako by se nic nestalo.

Když později chtěl vyjít ze svého domku, zjistil, že mu práh zcela zasypal čerstvý sníh. Ještě než začal reptat, přiběhl Sniv s lopatou. „Pippline, já ti to odhrabu!“ volal vesele a pustil se do práce. Pipplin jen řekl: „Ten sníh padá snad schválně, aby mi přidal starosti...“ a nevšímal, že mu Sniv právě pomohl.

Na cestě k dílně ho zastavila Lirrie s košíkem perníčků. „Upekli jsme je ráno, vem si,“ usmála se. Pipplin košík převzal, ale místo poděkování si jen zabručel: „To je těžké jak kámen... proč toho pečete tolik?“ Lirrie nic neřekla, jen jemně pousmála a pokračovala dál. Odpoledne se vracel domů a jeho brblání sílilo. „Všechno dělám natlačením,“ řekl nahlas. „Nikdo mi nepomůže, nikdo mi nepomůže.“ Já se táhnu s těžkým košíkem úplně sám!“ Lirrie ho slyšela, ale neposlouchala. Pipplin se na ni zlobil. „Proč tu tak nadáváš?“ Pipplin si hned začal. „Dneska jsem udělal snad úplně všechno a nikdo mi nepoděkoval!“ Nibble se na něj zadíval a klidně se

zeptal: „A komu jsi poděkoval ty?“ „Cože? Já? Ale proč jako já?“ bránil se Pipplin. Nibble pokračoval: „Kdo ti dneska podržel žebřík, když jsi věšel světýlka na svůj domeček? Kdo ti odhrabal sníh, abys mohl ven? Kdo ti donesl perníčky jen tak? Flinko, Sniv i Lirrie ti pomohli. A komu z nich jsi poděkoval?“ Pipplin dlouho mlčel. Až po chvíli tiše řekl: „Nikomu...“ Nibble přikývl: „Tak vidíš. Často čekáme, že někdo ocení nás, ale sami zapomeneme ocenit ostatní.“ Pipplin se obrátil a vydal se zpět. U Flinka zaklepal: „Díky, že mi podržel žebřík.“ Flinko se usmál: „Rádo se stalo.“ U Sniva řekl: „Děkuju, že mi odhrabal sníh.“ Sniv kývl: „To byla chvilka.“ A nakonec navštívil Lirrie: „Děkuju za perníčky,“ řekl tentokrát opravdu vřele. Lirrie odpověděla: „Rádo se stalo.“ Když se Pipplin večer posadil do svého křesla, připadalo mu, že světýlka na jeho domečku ho nějak milejí. „Možná... možná jsem měl začít já,“ řekl si.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY

1. Proč Pipplin...
2. Jak mu běh...
3. Na co si Pipplin st...
4. Co Nibble ř...
5. Jak se Pipplin cítil p...

PIPPLIN A SLOVA, KTERÁ MĚL ŘÍCT PRVNÍ

V Mistlepeaku měli skřítkové napilno s přípravami na Vánoce. Každý domeček se musel rozzářit světýlky, aby celé městečko večer svítilo. Pipplin z toho nadšený rozhodně nebyl. „Proč to musím věšet já?“ brblal, když si nesl žebřík ke svému domečku, který čekal na výzdobu. „Kdyby to pověsil někdo jiný, vypadalo by to úplně stejně,“ pokračoval nespokojeně. Postavil žebřík, vyšplhal nahoru a věšel první řetěz světýlek. Sotva se natáhl, žebřík se zakymácel, ale zezadu ho rychle přidržel Flinko. „Držím ti to, Pippline!“ zavolal. Pipplin se ani neohlédl, jen si zabručel: „No... aspoň že tak,“ jako by se nic nestalo.

Když později chtěl vyjít ze svého domku, zjistil, že mu práh zcela zasypal čerstvý sníh. Ještě než začal reptat, přiběhl Sniv s lopatou. „Pippline, já ti to odhrabu!“ volal vesele a pustil se do práce. Pipplin jen řekl: „Ten sníh padá snad schválně, aby mi přidal starosti...“ a nevnímal, že mu Sniv právě pomohl.

Na cestě k dílně ho zastavila Lirrie s košíkem perníčků. „Upekli jsme je ráno, vem si,“ usmála se. Pipplin košík převzal, ale místo poděkování si jen zabručel: „To je těžké jak kámen... proč toho pečete tolik?“ Lirrie nic neřekla, jen se jemně pousmála a pokračovala dál. Odpoledne se Pipplin vracel domů a jeho brblání sílilo. „Všechno dělám sám,“ reptal nahlas. „Nikdo mi nepomůže, nikdo mi nepoděkuje... a já se táhnu s těžkým košíkem úplně sám!“

Jeho stížnosti zaslechl soused Nibble. Zdvihl hlavu a zavolal: „Pippline! Proč tu tak nadáváš?“ Pipplin si hned začal stěžovat: „Dneska jsem udělal snad úplně všechno a nikdo mi ani jednou nepoděkoval!“ Nibble se na něj zadíval a klidně se

zeptal: „A komu jsi poděkoval ty?“ „Cože? Já? Ale proč jako já?“ bránil se Pipplin. Nibble pokračoval: „Kdo ti dneska podržel žebřík, když jsi věšel světýlka na svůj domeček? Kdo ti odhrabal sníh, abys mohl ven? Kdo ti donesl perníčky jen tak? Flinko, Sniv i Lirrie ti pomohli. A komu z nich jsi poděkoval?“ Pipplin dlouho mlčel. Až po chvíli tiše řekl: „Nikomu...“ Nibble přikývl: „Tak vidíš. Často čekáme, že někdo ocení nás, ale sami zapomeneme ocenit ostatní.“ Pipplin se obrátil a vydal se zpět. U Flinka zaklepal: „Díky, žeš mi podržel žebřík.“ Flinko se usmál: „Rádo se stalo.“ U Sniva řekl: „Děkuju, žeš mi odhrabal sníh.“ Sniv kývl: „To byla chvilka.“ A nakonec navštívil Lirrii: „Děkuju za perníčky,“ řekl tentokrát opravdu vřele. Lirrie odpověděla: „Rádo se stalo.“ Když se Pipplin večer posadil do svého zeleného křesla, připadalo mu, že světýlka na jeho domečku svítí nějak mileji. „Možná... možná jsem měl začít já,“ řekl si tiše.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

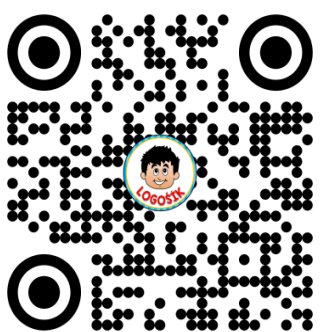
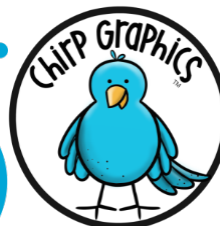
1. Proč Pipplin brblal, když věšel světýlka?
2. Jak mu během dne pomohli Flinko, Sniv a Lirrie?
3. Na co si Pipplin stěžoval cestou domů?
4. Co Nibble řekl Pipplinovi, aby si uvědomil svou chybu?
5. Jak se Pipplin cítil poté, co všem poděkoval?

604547961
www.logosik.cz

BUSY BEE
STUDIO

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.